

Fra forlagsindvielsen:
i forgrunden den liggende digter
(Dan Turéll) og redaktør/
forlægger (Nils Ufer) samt
direktør (Poul Pedersen).
Foto: Knud Henriksen.

Da et nyt forlag blev til

»Corsaren«, satirisk alternativt ugeblad med politisk sigte, etablerede forleden eget forlag. Artiklen beretter om stemningen, da det ny forlag blev til, om økonomien, forlæggeren, forlagsdirektøren og en digter.

AF VIRTUS SCHADE

FOR AT TJENE PENGE
PB DET, svarede Nils Ufer overrasket over spørgsmålet. Det er da derfor.

Jeg havde spurgt ham, hvorfor han oprettede sit ny, idealistiske forlag, Corsarens Forlag.

»Der vil også blive budt på en forfriskning«, stod der på indbydelseskortet. Og »i anledning af, at Dan Turell fylder 30, samt af, at han udsender sin bog nr. 37 og endelig af, at det nye Corsarens Forlag hermed ser dagens lys. Pb et bord stor en fornem rekord, verdens mindste portvins- og sherryglas (plastic). Øller kostede penge. Dan Turell gik rundt og drak direkte af sin egen fornemme rødvinflaske (gave), men gav et bløp, når man bad om det. Forlags- og ugebladsredaktøren, Poul Pedersen, løb til og fra og prøvede at hindre folk i at betale for øllerne. »Poul Pep, først Stig Vendelkærns højre hånd (kommercielt, fy), senere Fogtdals blade (kommercielt, fy), så dagbladet »Information« ansatte direktør (halykammercielt), så »Information« valgte, fuldt aflønnede direktør (halv-idealistisk), nu direktør con amore for Corsarens blad og forlag (idealistisk) og kioskejer i Store Kongensgade, København (kommercielt, fy). Men vant til at gi ud, her skulle ikke betales for øllerne.

Dan Turell, gammel værtshusdigter. »Jeg underholdt mig ved at im-provisere verslinier på værtshuse — fast pris pr. rimet linie« (minimum 2 linier, ca. 30 øre pr. linie, kommercielt, fy). Tidligere korrekturlæser ved Berlingske Tidende (»Du

skrev altid selvom i et ord, Virtus, det gør man ikke. Og simpelthen«). Nu med ring i øret og bar, håret mave midt i skjorten, en kulturpersonlighed. »Til-lykke« til vores yndlings-mønster,« sagde forlæggeren. Skål i småglas (flere). Onkel Danny (Turell) ud-bredte sig (på opfordring) over for journalisten om Dracula. Om Bela Logos, den berømte statist, der altid spillede Dracula og endte med på sindsygeho-spital at tro på rollen. »Det er essays om Frankenstein, Anders And, Elvis Presley med flere, hæ, hæ, husk Elvis. Det lyder da godt i din avis, ikke? Det er min

serie af samlede essays, bind tre. 24 bind i alt, plus referencebind«.

Så et kærlig gebærde mod et indkommende barn. »Jeg har aldrig fået børn, så jeg snylter på andres. Det er noget med at være på bølgelængde. Kat-te og børn har deres egen«. Turell taler også om kynisme og navitvet og ser en sammenhæng. »Det, som Otto Geisled vil tolke ind i Odysseen og Iliaden, vil jeg tolke ind i Frankenstein«, siger han.

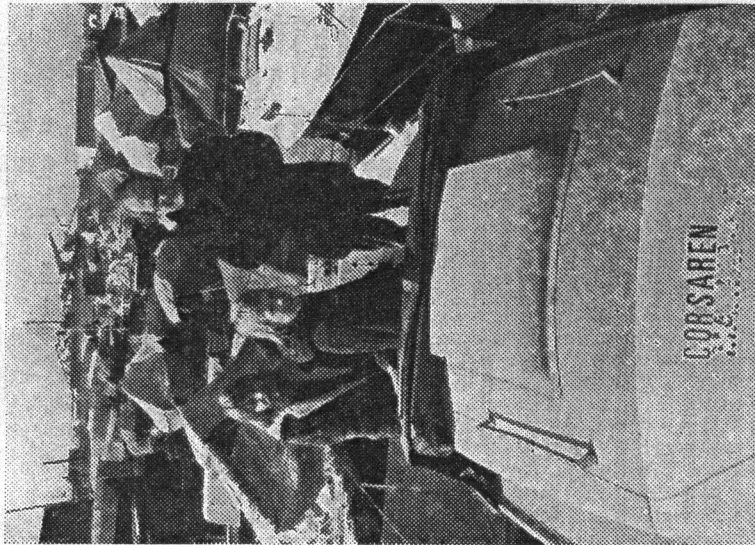
DET LILLE forlagsloka-le i Sankt Peders Stræde 28 B, det yderste af Kø-benhavns Indre By, fyldes med skumle undergrunds-folk og pæne journalister. En enkelt (køn ung dame) er begge dele. Poul Peder-sen hindrer fortsat åbne-gene i at komme ind. Nils Ufer er letfiet og ubarberet. Bor i huset også. »Det er efter Politisk Revy-mø-nster, vi vil lave forlag«, si-ger han. »Vi vil udgive Corsar-relevant stof i bog-form«. Han har bevilget sig selv det overdådigt sto-re månedshonorar af 3600 kr. for sit arbejde. To faste medarbejdere får 2600 hver. Nummer fire (også fast) er frivillig og gratis. Der mangler mange hæn-der. »Vi er konstant un-derbemandet«. Men han er stolt: »Vi er det alternati-ve blad siden krigen, der har holdt længst. Hoved-bladet holdt kun tretten måneder«.

Der forventes forbedret økonomi for 1976. Under-skud 36.000 kr. Sidste år var det 46.000. Læserind-samlinger å la Land og Folk vil han undgå. Derfor laver han forlaget. For at tjene penge på det. Til Corsaren. »Det er sjovt at holde det i gang«. Han har lovet sine læsere, der ud-over abonnementsprisen

har sat 50.000 kroner i Corsaren, at man holder i hvert fald til nytår. Hans eget skib (»Corsaren« naturligvis) er økonomisk reserve. »Jeg skal bare holde liv i mig selv og min båd, og så ha cerutter. Jeg behøver ikke så meget«. Forlaget skal komme med seks-otte udgivelser om året. Med udgangspunkt i bladet. »Arbejdstid: 12—16 timer daglig, men når so-der redaktionsmøder på den økonomiske reserve, og så til søs. Sommerferien skal være lang«.

»Fæpandes«, sagde han oplagt til mig, da jeg ville låne ham min kuglepen. »Kun gennem en fyldpen løber blækket naturligt ud«. Han gir et bløp af sin rødvinflaske. Så siger han: »Det ville være koldt ikke at være en smule krukket«. Og »man må passe på ikke at blive knust«, siger redaktør Ufer. Poul Pep deler øl ud. Vi tar et glas til. Onkel Danny skriver gratis dig-te. Nu kan vi ikke se hin-anden mere for folk. Alle var udtryksløse, dirrede koldt i atmosfæren, denne

»Det, vi vil dø af, er, at vi ligesom bliver for træ-tede af det. Af at slikke fri-mærker døgnnet rundt«. DAN TURELL ligger på gulvet. Fotografen bad om det til et »naturligt« bille-de. Så skriver han gratis, urimede vers i de uddelte bøger. I min står: »Sådan var det. Det var det hele... (hendes stemme var udtryksløs, dirrede koldt i atmosfæren, denne

Forlæggeren med sit økonomiske grundlag: det gode skib »Corsaren«